

Дивовижні пишуться пейзажі

25

Пишутся прекрасные пейзажи

Cantabile [Співуче]

Бандура I *tr*

Бандура II *tr*

Бандура III *tr*

Три голоси

rit.

a tempo

Бандура I

Бандура II

Бандура III

1. Ди_ во_ виж_ ні пи_ шуть_ ся пей_ за_ жі
 1. Пи_ шут_ ся пре_ крас_ ны_ е пей_ за_ жи

не_ зем_ ним Ху_ дож_ ни_ ком_ Твор_ цем.
 веч_ но_ го Ху_ дож_ ни_ ка ру_ кой.

Як ні_ хто про
 Пусть ні_ кто о

tr

tr

tr

Гос_по_ да не ска_ же - ска_ жуть вер_ би нам над о_ зер_ цем.
 Бо_ ге мне не ска_ жет - ска_ жет и_ ва но_ чью над ре_ кой.

mf

Як ні_ хто про Гос_по_ да не ска_ же - ска_ жуть вер_ би
 Пусть ни_ кто о Бо_ ге мне не ска_ жет - ска_ жет и_ ва

rit. *a tempo*
tr

нам над о_ зер_ цем. 2. Ска_ жуть зо_ рі, ска_ же буй_ ний ві_ тер
 но_ чью над ре_ кой. 2. Ска_ жуть звёз_ ды, ска_ жет буй_ ный ве_ тер,

і хви_ ля_ сте зо_ ло_ то хлі_ бів;
и ко_ ло_ сев зо_ ло_ то, и лес;

mf
і ро_ же_ вий об_ рій в ра_ нок літ_ ній нам від_ чи_ нить
и за_ кат в про_ зрач_ ний лет_ ний ве_ чер мне от_ кро_ ет

вхід в кра_ ї_ ну див.
дверь в стра_ ну чу_ дес.

f

rit.

a tempo

mf

3. Про Гос_под_ню ве_лич нам роз_.
3. О Твор_це ве_ли_чест_вен_но

mp *mf*

ка же блис_ка_ва у по_ру гро_зо_ву
ска_ жет мол_ни_я сверк_нув_ша_я с гро_зой

sp *cresc.* *mp*
і ро_са, що не_по_міт_но ля_же, на_че
и ро_са, що не_за_мет_но ля_жет на тра_

sp *cresc.* *sp* *cresc.*

сріб_ ні сль_о_зи, на тра_ ву, і ро_ са, що не_ по_ міт_ но
 -ву се_ реб_ ря_ ной сле_ зой, и ро_ са, что не_ за_ мет_ но

tr *p* *cresc.*

ля_ же, на_ че сріб_ ні сль_о_зи, на тра_ ву.
 ля_ жет на тра_ ву се_ реб_ ря_ ной сле_ зой.

tr *tr* *tr* *tr*

rit. **Meno mosso [Менш рухливо]** *rit.*

що ство_ рив Ху_ дож_ ник не_ зем_ ний.
 веч_ но_ го Ху_ дож_ ни_ ка ру_ кой.

mf *mf* *mf*

1. Дивовижні пишуться пейзажі
Неземним Художником-Творцем.
Як ніхто про Господа не скаже —
Скажуть верби нам над озерцем. } 2 рази
 2. Скажуть зорі, скаже буйний вітер
І хвилясте золото хлібів;
І рожевий обрій в ранок літній
Нам відчинить вхід в країну див.
 3. Про Господню велич нам розкаже
Блискавка у пору грозову
І роса, що непомітно ляже,
Наче срібні сльози, на траву. } 2 рази
 4. Як ніхто про Господа не скаже,
Голос не почуємо живий,—
Про Творця розкажуть нам пейзажі,
Що створив Художник неземний. } 2 рази
-

1. Пишутся прекрасные пейзажи
Вечного Художника рукой.
Пусть никто о Боге мне не скажет —
Скажет ива ночью над рекой. } 2 раза
2. Скажут звёзды, скажет буйный ветер,
И колосьев золото, и лес;
И закат в прозрачный летний вечер
Мне откроет дверь в страну чудес.
3. О Творце величественно скажет
Молния сверкнувшая с грозой
И роса, что незаметно ляжет
На траву серебряной слезой. } 2 раза
4. Пусть никто о Боге мне не скажет,
Пусть не слышу голос я живой —
Пишутся прекрасные пейзажи
Вечного Художника рукой. } 2 раза